Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3393/93

af 10. december 1993

om regler for ydelse af støtte til privat oplagring af visse oste fremstillet på de mindre øer i Det Ægæiske Hav

(EFT L 306 af 11.12.1993, s. 32)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1802/95 af 25. juli 1995	L 174	27	26.7.1995

NB: I denne konsoliderede udgave forekommer henvisninger til den europæiske regningsenhed og/eller ecuen. Begge skal fra den 1. januar 1999 forstås som henvisninger til euroen — Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 (EFT L 345 af 20.12.1980, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 (EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1).

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 3393/93

af 10. december 1993

om regler for ydelse af støtte til privat oplagring af visse oste fremstillet på de mindre øer i Det Ægæiske Hav

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2019/93 af 19. juli 1993 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav ([1]), særlig artikel 6, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2019/93 kan der ydes støtte til privat oplagring af fire typer oste, der fremstilles på de mindre øer i Det Ægæiske Hav; gennemførelsesbestemmelserne for denne foranstaltning bør i det store og hele svare til de gennemførelsesforanstaltninger, der er fastsat for tilsvarende foranstaltninger; støtten skal fastsættes ud fra samme kriterier som dem, der er anvendt i nævnte foranstaltninger;

den omregningskurs, der skal anvendes i forbindelse med støtteforanstaltningerne for privat oplagring i mælkesektoren, er fastsat i artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1756/93 af 30. juni 1993 om de udløsende begivenheder for landbrugsomregningskursen for mælk og mejeriprodukter ([2]), ændret ved forordning (EØF) nr. 2866/93 ([3]);

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der ydes støtte til privat oplagring af lokalt fremstillede oste som omhandlet i artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2019/93 for en mængde på højst 5 000 tons om året.

De græske myndigheder fastsætter kriterierne for denne mængdes fordeling på de fire pågældende ostetyper og på de forskellige øer. Disse kriterier meddeles Kommissionen.

Artikel 2

1. Det af Grækenland udpegede organ indgår kun en oplagringskontrakt, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) det osteparti, som kontrakten gælder for, udgør mindst 2 tons

b) osten er på den i kontrakten nævnte dato for begyndelsen af oplagringen mindst:

   — 90 dage gammel, for så vidt angår ostene graviéra, ladotyri og kefalografiera

   — 60 dage, for så vidt angår fetaost

c) osten har på tilfredsstillende vis gennemgået en undersøgelse, der godtgør, at den opfylder den i litra b) nævnte betingelse og er af første kvalitet

([1]) EFT nr. L 184 af 27. 7. 1993, s. 1.
([2]) EFT nr. L 161 af 2. 7. 1993, s. 48.
([3]) EFT nr. L 262 af 21. 10. 1993, s. 24.

▼B

d) lagerholderen forpligter sig til:

— igennem hele oplagringsperioden at opbevare osten i lokaler, hvor temperaturen er højst + 16 ° C

— ikke at ændre sammensætningen af det af kontrakten omfattede parti i løbet af kontraktens varighed uden godkendelse fra organet; for så vidt kravet om den mindstemængde, der er fastsat pr. parti, fortsat opfyldes, kan organet tillade en ændring, der er begrænset til udlagring eller udskiftning af oste, når det konstateres, at forringelsen af deres kvalitet udelukker en forlængelse af oplagringen.

Ved udlagring af visse mængder:

i) anses kontrakten for ikke at have undergået ændring, hvis de nævnte mængder udskiftes med organets tilladelse

ii) anses kontrakten for allerede fra begyndelsen at være indgået for den mængde, der opretholdes permanent, hvis de nævnte mængder ikke udskiftes med nye.

Eventuelle kontrolomkostninger ved denne ændring påhviler lagerholderen

— at føre lagerregnskab og hver uge give organet meddelelse om tilgang i den forløbne uge og om den forventede afgang.

2. Oplagringskontrakten indgås:

a) skriftligt med angivelse af begyndelsesdatoen for den kontraktlige oplagring; denne dato er tidligst den dag, der følger efter den, hvor indlagringen af det parti ost, kontrakten omfatter, er afsluttet

b) efter indlagringen af det parti ost, kontrakten omfatter, er afsluttet og senest 40 dage efter begyndelsesdatoen for den kontraktlige oplagring.

Artikel 3

1. Der kan ikke ydes støtte for en kontraktlig oplagring på under 60 dage.

2. Støtten må ikke være større end det beløb, der svarer til en oplagringsperiode på 150 dage.

Som undtagelse fra artikel 2, stk. 1, litra d), andet led, kan lagerholderen dog efter udløbet af den i stk. 1 omhandlede 60-dages-periode foretage hel eller delvis udlagring af et parti, hvorom der er indgået kontrakt.

Begyndelsesdatoen for udlagringen af ost, for hvilken kontrakten gælder, medregnes ikke i den kontraktlige oplagringsperiode.

Artikel 4

Støtten fastsættes til ►**M1** 2,75 ◄ ECU/ton/dag.

Udbetaling af støtten finder sted senest 90 dage efter den sidste kontraktlige oplagringsdato.

Artikel 5

1. Grækenland sørger for, at betingelserne for opnåelse af ret til betaling af støtte overholdes.

2. Kontrahenten stiller al dokumentation med følgende oplysninger om de privat oplagrede produkter til rådighed for den kompetente myndighed, der kontrollerer foranstaltningen:

▼B

a) ejerforhold ved indlagringen

b) ostenes oprindelse og fremstillingsdato

c) indlagringsdato

d) tilstedeværelse på lager

e) udlagringsdato.

3. Kontrahenten, eller i hans sted lagerholderen, fører lagerregnskab, som skal være til rådighed på oplagringsstedet, med følgende oplysninger:

a) identifikation ved kontraktnummer af de privat oplagrede produkter

b) indlagrings- og udlagringsdato

c) antallet af oste og deres vægt, angivet for hvert parti

d) produkternes placering i lageret.

4. De oplagrede produkter skal være lette at identificere og oplagret adskilt efter kontrakt.

Der sættes et særligt mærke på de oste, for hvilke kontrakten gælder.

5. Organet foretager kontrol ved indlagring, især med henblik på at sikre, at de oplagrede produkter er støtteberettigede, og forhindre enhver mulighed for at ombytte produkterne i løbet af den kontraktlige oplagringsperiode, jf. dog artikel 2, stk. 1, litra d).

6. Organet gennemfører:

a) en uanmeldt kontrol af produkternes tilstedeværelse i lageret. Den udvalgte prøve skal være repræsentativ og svare til mindst 10 % af den samlede kontraktmængde i forbindelse med støtte til privat oplagring. Kontrollen omfatter desuden en gennemgang af de i stk. 3 nævnte regnskaber, fysisk kontrol af vægten og arten af produkterne og deres identifikation. Denne fysiske kontrol skal omfatte mindst 5 % af den mængde, der underkastes en uanmeldt kontrol

b) kontrol af produkternes tilstedeværelse ved udløbet af den kontraktlige oplagringsperiode.

7. Om den i henhold til stk. 5 og 6 gennemførte kontrol udfærdiges der en rapport med følgende oplysninger:

— dato for kontrollen

— dens varighed

— det gennemførte kontrolarbejde.

Kontrolrapporten underskrives af den ansvarlige embedsmand og medunderskrives af kontrahenten eller i givet fald af lagerholderen.

8. Hvis der konstateres uregelmæssigheder, som vedrører 5 % og derover af de af kontrollen omfattede produkter, udvides kontrollen til at omfatte en større prøve, som fastlægges af organet.

Grækenland underretter inden fire uger Kommissionen om disse tilfælde.

9. Grækenland kan kræve, at kontrolomkostningerne helt eller delvis bæres af kontrahenten.

Artikel 6

Grækenland meddeler Kommissionen senest den tiende dag i hver måned for den foregående måned den mængde ost, for hvilken der er indgået oplagringskontrakt, fordelt på de i artikel 2, stk. 1, litra b), omhandlede ostekategorier.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.